

תת"ע 854/07/19 - שויקי חאתם נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 854-07-19 מדינת ישראל נ' חאתם
תיק חיצוני: 10500532501

בפני	כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי
מבקש	שויקי חאתם
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר התייצבות המבקש בתאריך 30.6.2020.

המבקש קיבל דו"ח מסוג הזמנה לדין שמספרו 10500532501 המייחס לו עבירה של אי ציות לאות שוטר בניגוד לתקנה 23(א)(2) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 בתאריך 25.5.2018.

בשני הדיונים שהתקיימו בנוכחותו, ביקש המבקש דחיית מתן תשובה לאישום ודיון המשך נקבע לתאריך 19.4.2020. בשל הודעת מנהל בתי המשפט בעניין סוגי העניינים שידונו בתקופת מצב החירום, נדחה הדיון לתאריך 30.6.2020.

ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזרו עליו פסילה למשך 5 חודשים, פסילה על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 400 ₪.

טענות הצדדים

טענות המבקש

המבקש טען כי לא קיבל הזמנה למועד הנדחה. לטענתו פנה לעורך דינו עובר לדיון מאחר שקיימים לחובתו תיקים נוספים וכי ככל הנראה התיק הנדון נפל בין הכיסאות.

טענות המשיבה

המשיבה טענה כי עורך הדין שייצג את המבקש באותה העת קיבל את הודעת דחיית הדיון במערכת 'נט המשפט'. עוד טענה המשיבה כי בא כוחו של המבקש המייצג אותו בבקשה הנוכחית ציין בבקשה כי הנאשם פנה אליו עובר לדיון וכי ככל הנראה התיק "נפל בין הכיסאות" עובדה המצביעה כי המבקש ידע על קיומו של הדיון. משכך לטענתה נסיבות אלו של המבקש אינן מהוות סיבה מוצדקת בהתאם להוראות הדין.

המשיבה הוסיפה כי הענישה שהושתה על המבקש עומדת במתחם המקובל בגין העבירה שביצע כך שלא מתקיים עיוות

דין.

דין והכרעה

סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דין בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 **חסין נ' מדינת ישראל** מיום 7.4.2008:

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגיונות ההליך הפלילי".

לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**") הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא יגרם לו בכך עיוות דין.

כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** מיום 29.12.09 בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

המבקש טען כי לא ידע על מועד הדיון הנדחה שנקבע לתאריך 30.6.2020.

לבקשתו הנוכחית לא צירף המבקש תצהיר מטעמו המאמת ותומך בטענות העובדתיות המצוינות בבקשה ודי בכך בדחייתה (רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מדינת ישראל** מיום 2.10.2003 (להלן: "**פסק דין איטליא**").

מעיון בתיק האלקטרוני של בית המשפט עולה כי בא כוחו של המבקש באותה העת צפה בהחלטת הדחייה שניתנה ביום 19.4.2020. לפיכך הטענה לפיה התיק "נפל בין הכיסאות" אינה ברורה.

בהתאם להלכה, שכחה של הדיון לבדה, אף אם אירעה בתום לב, אינה יכולה לעמוד לבדה כסיבה המצדיקה אי התייצבות לדיון שנקבע בעניינו של נאשם, כאשר דין דומה יחול גם באשר לטעות משרדית של עורך הדין המייצג אותו או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת לב של הנאשם עצמו (**פסק דין איטליא**, ע"פ 4448/09 **קמר יעקב, עו"ד נ'**

מדינת ישראל מיום 27.7.2009, רע"פ 3518/15 **אבטה מלקמו נ' מדינת ישראל** מיום 8.6.2015, רע"פ 9109/17 **מקסים סדובי נ' מדינת ישראל** מיום 19.12.2017).

יודגש כי מחדלם של סניגורים אינם מצדיקים, באופן אוטומטי, את ביטולו של פסק הדין שניתן בהיעדרו של מבקש ויש לראות את מחדלו של סנגור כמחדלו של הנאשם עצמו, אשר אף הוא לא התייצב לדיון (רע"פ 3490/09 **אברהם גל נ' מדינת ישראל** מיום 4.5.2009).

לפיכך, אני קובעת כי ההזמנה לדיון הומצאה למבקש כדין וכי לא קיימת בידי המבקש סיבה מוצדקת לאי התייצבותו בדיון.

חשש לעיוות דין

גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 **סעדא נ' מדינת ישראל** (24.4.2018)).

במקרה שבפניי לא העלה המבקש כל טענה באשר לחשש לעיוות דין שעלול להיגרם לו.

לפיכך אני קובעת כי אי ביטול פסק הדין לא יגרום לחשש לעיוות דין.

נוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ו תשרי תשפ"א, 14 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.